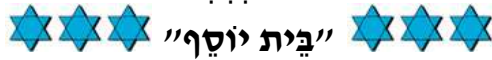

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

מֵיָאָת : הָרַב אֶהְרֹן פְּרָחִי
נְשִׂיא : אֶלְיָהוּ לְוִי
פְּרָשַׁת תּוֹרָיָה + טְהוֹר
מִקָּאָם : צַבָּא
א' אֶיִר תּש"פ
הַפְּטָרָה : הַשְּׂמִים כְּסָאִי
עֶלּוֹן מְסַפֵּר 1025
25 אֶפְרִיל 2020

הַדְּלָקַת נְרוֹת 7:27 * שְׂקִיעָה 7:45 * שִׁיר הַשִּׁירִים 7:00 וְאַחֲרַיִךְ מִנְחָה לַיִל שֶׁבֶת,
שְׁחָרִית שֶׁבֶת 8:15 * מִנְחָה שֶׁבֶת 7:10 * מוֹצָאֵי שֶׁבֶת 8:28, וְעִ"פ רַבֵּנוּ תָם 7:58
זְמַן טְלִית 4:42 * שְׁעָה זְמִנִית 80:00 * עֲלוֹת הַשֶּׁחַר 4:26 * גַּץ הַחֲמָה 6:02
מִנְחָה חוֹל 7:20 * עֶרְבִית מְנַן מְקַדֵּם 6:43 * צֵאת הַכּוֹכָבִים 7:23
סוּף זְמַן קְרִיאַת שְׁמַע 8:26 * סוּף זְמַן עֲמִידָה 9:46 * חֲצוֹת הַיּוֹם וְהַלְלָה 12:53
נָא לֹא לַעֲגוֹן בְּעֶלְוֹן זֶה בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה וְקְרִיאַת הַתּוֹרָה

אתך ואעזור לך. אמרתי לו: לא איש דברים אנוכי וכו'. אמר לי: מי שם פה לאדם וכו'. אמרתי בי ה', שלח נא ביד תשלח! אז ויחר אף ה' בי ואמר לי: הלא אהרן אחיך הלוי יוצא לקראתך וכו'. וכל חרון אף בתורה עושה רושם. כלומר: אהרן אחיך היה גזרה מלפני שישאר לוי ולא כהן, הייתה כהונה עתידה לך ולבניך. אבל מעתה, לא יהיה כן, אלא הוא יהיה הכהן ואתה לוי. וכאן כשראה משה את אהרן מסרב לעשות עבודה ביום השמיני אמר לו: אחי!... אם מסרב פעם אחת נוספת, תאבד גם אתה את הכהונה כי הרי לך נבחרת, כלומר לסירוב שלי בראשונה אז נבחרת להיום כהן, וזכות בה לפי שאני סירבתי לכן אייעצך לא תסרב, כדי שלא תפסיד גם אתה את הכהונה. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

1 - ,,ואת הנשר ואת הפרס... ואת בת היענה" יש לשאול למה כל העופות הטמאות נזכר שמם דווקא ואילו היענה אסרה תורה ,,בת היענה" וכי היענה גופה מותרת? לפי שאין מנהג העולם לאכול היענה, לפי שהיא אוכלת אבנים וזכוכית וקיבתה קשה כברזל, ובשרה קשה כסוליה ואינם ראויים לאכילה כלל, אבל בת היענה, כשהיא קטנה בשרה רך, ולמה הזכירה התורה דווקא הנקבה, לפי שזכר היענה הוא קשה כברזל כאמו אבל הנקבה

,,ויאמר משה זה הדבר אשר ציווה ה' תעשו וירא אליכם כבוד ה'". יש לשאול: מה ציווה כאן ה' על עם ישראל שיעשו? הלא מכאן ואילך מדובר רק על עבודת הכהנים? אלא משה אמר להם לישראל: עשו שליחות לאהרון הכהן, ותמנו אותו להיות שלוחכם לעבודת המשכן לשחוט ולסמיכה ולהקרבה ולכל עבודה שצריך לעשות, ואז יחשב לכם שאתם בעצמכם עושים כל הדברים האלה, וממילא: וירא אליכם כבוד ה'. מה הקשר בין מינוי השליחות לאהרון לבין גילוי השכינה על עם ישראל? אלא שבכל אחד ואחד משבעת ימי המילואים שעשה משה, והיה בכל יום ויום הקים משה רבינו את המשכן ולאחר מיכן פירק אותו אמרו לו ישראל: משה רבינו: למה לא ירדה השכינה בכל ימים אלו, האם ה' לא נתרצה לנו? אמר להם: זה מה שעבדתי שבעת ימים, לא הייתי שליח שלכם, אלא ימי חינוך וימי מילואים, אבל מהיום השמיני הזה, שהעבודה תהיה בשליחותכם אז תרד השכינה עליכם. ויפן אז אל אהרן ואמר לו: קרב אל המזבח ועשה את העבודה המוטלת עליך. אז אהרן היה מסרב, והיה בוש ויירא לגשת. ויאמר לו משה: למה אתה בוש? לכך נבחרת? מה משמעות: ,,לכך נבחרת"? אמר לו משה: כאשר נגלה אלי ה' בסנה ואמר לי לגאול את ישראל, טענתי לפניו: מי אנוכי כי אלך? אמר לי ה': אני אלך

בשרה רך ועדין לפיכך אמרה תורה,, **בת היענה**."

פרשת תזריע ומצורע:

שתי פרשיות אלו מדברות על הצרעת, אשר בימינו כל זה אינו מצוי, הוא חולי שבא לכפר על לשון הרע. אבל אמרו חכמים: כל המספר לשון הרע נגעים באים עליו, ויש שני סוגי לשון הרע, הראשון הוא שמדבר בגנות חברו, ואפילו דבריו הם אמת, והשני הוא מוציא שם רע שהוא שקר והוא חמור עד מאוד. ועונשו חמור ביותר. והפליגו מאוד חכמינו בחומרת עווננו של המספר לשון הרע עד שאמרו: 1 - כל המספר לשון הרע ראוי לסקול אותו באבנים, ומגדיל עווננו עד לשמים. 2 - ראוי להשליכו לכלבים. 3 - טומאתו גדולה יותר מטומאת נדה וטמא מת. 4 - הוא עתיד ללקות בצרעת לעתיד לבוא. 5 - נקרא מחלל שם שמים בסתר. 6 - עובר על פסוק: ארור מכה בסתר. 7 - אין לו חלק לעולם הבא. 8 - פוגם בשכינה. 9 - גורם גלות לשכינה. 10 - מתחייב מיתה בידי שמים. 11 - נעקר מחיי עולם הזה ועולם הבא. 12 - הורג שלושה: האומר, והמקבל, וההולך לאומרו למי שנאמר עליו. 13 - מפסיד הזכויות שלו והולכים לחברו ולהפך מקבל עוונות חברו. 14 - הוא דומה לחץ שכבר יצא מרשותו ואין בידו להחזירו. 15 - כופר בעיקר. 16 - ה' וגיהנום צווחין עליו. 17 - מורידין אותו מגדולתו. 18 - גורם גלות עצמו. 19 - סופו שיכישו נחש או עקרב. 20 - עובר על חמשה חומשי תורה. 21 - גדול עווננו משלושה עבירות חמורות והם: עבודה זרה – עריות – שפיכות דמים. ועונשו: בדד ישב מחוץ למחנה מושבו. לכן חובה עלינו לסגור את הפה, ולא לפתוח אותו אלא לדברי תורה, או לדבר בצרכי החיים שלנו וה' ישמרנו אמן.

הדרך לרפואה ולבריאות:

כמו שחיוב גדול לשמור על השיניים כך חיוב גדול לשמור בריאות החניכיים. ויש הרבה מקרים שבהם אדם בגיל חמישים ומעלה מגיע אל רופא השיניים עם שיניים יפות ללא חורים, אבל בגלל מצב החניכיים שהוא לא בסדר, אז השיניים חייבות להיעקר מכיוון שלא נותרה להם אחיזה בחניכיים. לכן חובה לפחות כל חצי שנה לנקות את השיניים, ניקוי עמוק תקופתי, אצל רופא שיניים. חניכיים מדממות חייבות פניה מיידית

לרופא מחשש למחלת,, **צפדינה**". והיא מחלה מסוכנת הנגרמת ממחסור חמור בוויטמין C. והיא נגרמת מכך שלא אוכלים ירקות או פירות חיים במשך תקופה ארוכה. חניכיים מדולקות מהוות מגע ישיר בין החיידקים לבין כלי הדם, ומחקרים הוכיחו שיש קשר הדוק בין דלקות בפה ומחלות חניכיים לבין מחלות לב, כליות, ושבץ מוחי. לכן צריך לילך לרופא, שאם הוא החליט שיש לקחת אנטיביוטיקה, צריך לקחת ואם אינו לוקח יש סכנה בדבר. ומהדברים שמחזקים את החניכיים? היא הלעיסה, לכן רצוי לאכול גזר וכדומה וללעוס אותו הדק היטב, כי זה מחזק את החניכיים, ואף יכול למנוע צורך ביישור שיניים בגיל הילדות, מכיוון שפעולת הלעיסה מרחיבה את הלסתות ואז השיניים אינן עולות זו על זו.

דברי מוסר: „קריאת תהלים”

כמה מעלות טובות נאמרו בלימוד התהלים, וכבר התפלל דוד המלך ע"ה לכל מי שקורא תהלים שיהא לו שכר עליהם כעוסק בנגעים ואהלות (מסכתות שקשה להבין אותם בקלות) מאחר והם חשובים, נראה שלמוד מועיל לתיקון הברית. לכן על יהודי ללמוד את כל ספר התהלים בכל שבוע מדי שבת בשבתו, וכל שכן אם קוראים אותו ברבים שיתעלו ויעלו לרצון יותר מהעוסק בגמרא. ועוד אמרו שהרגיל בספר התהלים דוחה כל מיני פורענויות ופגעים רעים מעליו ומעל בני ביתו, ומעל משפחתו וקרוביו ואין דבר עוזר להגן מפני המזיקים כאמירת קדיש על תהלים והרוצה לדבוק בה' בחייו ידבק בספר תהלים. ואם אין לו זמן לקרוא תהלים, ישתתף במעות ויחזיק בלומדי תהלים, ויחשב לו כאילו קרא תהלים בעצמו. ויש קבלה מאנשי שם הקדושים שמי שיש לו איזה דוחק שעה או צער, או שמהלך בדרך, או עובר בים או טס במטוס, יקרא כל התהלים בכל יום בלי הפסק בכוונה ובהכנעה, ויראה נפלאות. וזה בדוק ומנוסה וצריך לקרוא אותם באות, תיבה בתיבה, בקול רינה ובטעמים, וקול תחינה. ויבין לכוון מה שהוא מוציא מפיו, שהם תפלות נוראות, ותשבחות, ותהלות גדולות לנורא עלילות. והדברים עתיקים דברי אלוקים חיים אשר נאמרו לדוד המלך ברוח הקודש. ואפילו שלא מבין מה קורא. אפילו הכי הדברים פועלים ועושים פרי למעלה,

וצריך להיזהר כשקורים תהלים ברבים, ואומרים כל אחד מזמור אחד או שניים לפי התור, ויש שאין זו התור שלו ובעודו ממתין לתורו אינו מכוון דעתו, הרי זה עושה אסור גמור ויש בו משום גזל ובמיוחד אם לומד לאחרים בשכר, וצריך לקרוא כל התהלים כאילו קורא ביחיד לעצמו וזכות דוד המלך יגן עלינו אמן.

הראשון לציון רבי יום טוב אלגאזי

1727-1802

קודם כשחזר רבי יום טוב לארץ ישראל, והיו מלווים אותו הרב חתם סופר, והפרנס של הקהילה, הוציא רבי יום טוב מחיקו שטרות כסף ואמר למלווי: כסף זה קיבלתי מאדם ששמו ליונטאל, ונראה לי שזה אינו כסף כשר, ואין ברצוני לטמא בו את ירושלים, אנא החזירו לו את כספו, והחזירו הכסף הזה לבעליו, כעס עד מאוד, ואמר בלבו: כספי זה ישמש את הרב ואת בית מדרשו, ומאותו יום חיסל את עסקיו בפרנקפורט, ומכר את ביתו והחל בהכנות לעלות לארץ, ולאחר תלאות לא מועטות הגיע לשערי ירושלים, הוא פנה לשמש ישיבת בית א-ל והציע לו את נדבתו ואמר: „רצוני לנדב את כספי זה כדי להחליף את רהיטי בית המדרש ואת הפרוכת לרהיטים טובים יותר ופרוכת מהודרת, עז רצוני כי כספי ישמש לנוי מצוה בבית מדרש חשוב זה. השמש שמח שמחה גדולה, רהיטים חדשים הוזמנו ותוך זמן קצר תפסו את מקומם של הרהיטים הישנים. אושרו של לאנטאל לא ארך זמן רב. רבי יום טוב נכנס לבית המדרש, הוא הביט ארוכות ברהיטים החדשים, והורה: הוציאו רהיטים אלו מכאן, ריח טומאה נודף מהם. ללא שהיות פנו התלמידים לקיים את מצות רבם, עולמו של לילנטאל חרב בעדו, בלבו נאלץ להודות כי לא יוכל לרמות את הצדיק, רוח ה' שורה עליו.

סיפור:

היתום הצעיר יעקב בן האלמנה אסתר, יצא לשוק לחפש עבודה בשביל להביא לחם ומזון לאמו האלמנה, והוא נתקל עם בעל מאפייה רע מעללים ואכזר, וכששמע ממנו כי הוא מחפש עבודה במאפייה, אמר לו: הנני מציע לך להרוויח אלף לירות, אם תיכנס הלילה אל הנהר העובר אצל ביתי ותיוותר בתוכו עם מחצית מגופך עד שיעלה השחר. מיד הסכים היתום יעקב על ההצעה. העשיר הזה רצה

שוב לפרוץ בצחוק גדול, אבל הילד הפתיע אותו ברצינותו: „**נעשה כתב חתום ועדים כשרים**” דרש יעקב ומבט נחוש בעיניו. והאדון הזה, כמו רוח שגעון אחזה בו, הוא רץ אל תוך המאפייה וחזר כשבידו שני פועלים יהודים יראים ושלמים שהיו בעיצומו של לישת בצק ענק. ההסכם נכתב על גבי שטר מהודר ובו התחייבותו של כל צד, תאריך וחתימות של העשיר, הילד יעקב, ושני העדים שכפות ידיהם מוכתמות בפיסות בצק ואבק קמח. רץ לביתו וסיפר לאמו כי הנה באה להם הישועה. אנו עומדים להיות אמידים שברשותם אלף לירות טבין ותקלין. עליו רק לעשות דבר מה, לשהות לילה אחד בתוך מי הנהר הקרים, עד עלות השחר. „**חלילה**” נזעקה האם, אחרי שהצליח להביא את העסקה המוזרה: „**לא אמכור את בריאותו וחיינו של בני יחידי בעבור חופן לירות**” אל תעשה זאת.

שתי הלכות מהגאון מרדכי אליהו זצ"ל:

1 - כל מקום שהיחיד אם טעה חוזר ומתפלל, כמו כן שליח ציבור בחזרת התפלה אם טעה חוזר ומתפלל, חוץ משחרית של ראש חודש וחול המועד, שאם שכח ולא אמר „**יעלה ויבוא**” ולא נזכר עד שהשלים תפילתו אין מחזירין אותו את החזרה, כי משום טורח ציבור סמכינן על מה שמזכיר בתפילת מוסף, וכל זה אם גמר כל החזרה, אבל אם נזכר קודם שהשלים תפילתו, חוזר ל„**רצה**” ואין בזה טורח ציבור.

2 - מי שנתאחר לבוא לבית הכנסת, באופן שאינו יכול להתפלל עמהם, והוא מוכרח להתפלל ביחידות, אם אין השעה עוברת צריך להשגיח שלא יתחיל להתפלל שמונה עשרה בשעה שיפסיד מלענות אמנים או קדישים של השליח צבור, אלא ימתין עד שיענה ואחר כך יתפלל שמונה עשרה.

דינים:

1 - נשים פטורות ממצוות ספירת העומר, ואם תירצנה לספור בלי ברכה רשאיות. ואסור להם לברך. ועל פי הסוד טוב שהנשים לא תספורנה כלל העומר, אף בלי ברכה.

2 - מצווה לחנך הקטנים לספור את העומר עם ברכה כדת, ואפילו אם שכחו לספור יום אחד, יכולים להמשיך לספור בברכה משום חנוך.

3 - זמן ספירת העומר הוא אחר צאת הכוכבים (בניו יורק 37 דקות) אחרי

על פירות, ויש נוהגים שלא מברכים
„שהחיינו” על הבגדים אבל מברכים על
פירות, אבל מותר לקנות בגדים וללבושם
אחר לייג בעומר. ויש שאין נוהגים בחומרת
אלו כלל, ומברכים „שהחיינו” על כל דבר –
וכן נוהגים.

התורמים לעלון זה:

הרב **יצחק פרחי** ואשתו הגברת **שושנה**
ובניהם לברכה ולהצלחה ולעיינ אמנו **דורית**
שרה בת זקייה ע"ה אמן. *** האדון **אלי לוי**
ואשתו הגברת **בקי** ובניהם לברכה ולהצלחה
ולבריאות אמן. *** האדון **אברהם אהרון**
פרחי ואשתו הגברת **ראניה** ובניהם לברכה
ולהצלחה עם בנם הנולד החדש „שלמה”
מזל טוב ומברוק אמן. *** הגברת **פרידה**
חסבאני – **רביע** ובניה לברכה ולהצלחה
ולעיינ אביהם המנוח **נסים** – **סמי בן אמיליה**
ע"ה אמן. *** הגברת **איווה דהב** ובניה **ג'ונתן**
וחכם **אליהו וקמיליא** לברכה ולהצלחה
ולעיינ אביהם המנוח **פרידי ניסן בן שושנה**
ע"ה אמן. *** האדון **עבוד אברהם** ואשתו
הגברת **צבח** ובניהם **נעים** – **יוסף** – **משה** –
יונתן לברכה ולהצלחה ולעיינ בנם המנוח
שנקטף בקיצור ימים ושנים **דוד בן צבח** ע"ה
אמן. *** הגברת **סילי ג'ג'אתי** ובניה לברכה
ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולעיינ אביהם
המנוח **יהודה לאון בן ג'מיליה** ע"ה אמן. ***
משפחת **נקב** לברכה ולהצלחה ולעיינ אביהם
המנוח **ג'מיל בן עיישה** ע"ה אמן. ***
משפחת שקלו לעיינ אדונתם אמם **טוניה**
מזל בת רחל ע"ה אמן. *** **איש חסד בעילום**
שם לברכה ולהצלחה אמן.

הואיל ובתי הכנסת סגורים, מי שרוצה לקבל
העלון לביתו בשפה שירצה יכול לבקש שתי
שפות במעטפה אחת באותו מחיר וישלח
הכתובת שלו במחשב www.bethyosef.com
או לכתובת Aharon farhi 2415 Ocean
Parkway, Brooklyn NY 11235. מי שרוצה
לזכות את הרבים יתרום לעלונים שלנו, זכות
הרבים מסייעתו והי יברך אותנו אמן. ***
משפחת **סרווה** ובניהם לברכה ולהצלחה
ולעיינ אמם **רחל בת אדל** ע"ה אמן.

השבע הגיע סך התרומות \$ 750 וההוצאות
\$ 1300 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

השקיעה, וסופר והולך כל הלילה. אבל
כשמתפללים בציבור בבית הכנסת יכולים
לספור אחרי השקיעה עם ברכה.

4 – מי ששכח לספור בלילה, ונזכר ביום
יספור בלי ברכה, וימשיך לספור בשאר
הלילה עם ברכה.

5 – מי שמסופק אם ספר בלילה את המספר
הנכון או לא, וביום לא נזכר, בכל זאת יכול
לספור מכאן ולהבא בברכה.

6 – מי שמסופק כמה היום לעומר, ואינו יכול
לברר, יספור מספק את שתי הספירות
שמסופק בהן בלי ברכה, ולמחרת בלילה,
לאחר שיתברר לו המספר האמיתי, יספור
מכאן ואילך בברכה.

7 – מי ששאל אותו חברו בזמן הספירה
(לאחר צאת הכוכבים) כמה היום לספירה,
והשיב לו את מספר הימים בלי שינקוב את
מספר השבועות, יכול לספור אחר כך בברכה,
כיוון שלא הזכיר את מספר השבועות.

8 – אם טעה והזכיר „מוריד הגשם” במקום
„מוריד הטל” אם נזכר באמצע הברכה של
„מחיייה המתים” חוזר ל„אתה גיבור”
ומזכיר „מוריד הטל” ואם נזכר אחר שבירך
„מחיה המתים” חוזר לראש התפילה. ואם
מסתפק אם אמר או לא, תוך שלושים יום
לחג הרי זה בחזקה שהזכיר גשם, וחוזר,
ולאחר שלושים חזקתו שהזכיר בסדר.

9 – אם טעה ולא אמר „ברכנו” נזכר באמצע
„ברך עלינו” חוזר לראש הברכה, ואם נזכר
קודם שיסיים „מברך השנים” ובירך „ברוך
אתה ה'” יסיים „למדני חוקך” וחוזר
ל„תחילת ברכנו” ואם נזכר באמצע איזו
שהיא מברכות העמידה חוזר ל„ברכנו”
וממשיך על הסדר. ואם לא נזכר עד שאמר
פסוק יהיין לרצון (האחרון) חוזר לראש
התפילה.

10 – יש להימנע משמיעת כלי שיר, אף דרך
טייפ בימי הספירה מאסרו חג עד לייג בעומר.

11 - פשט המנהג בכל ספרד שלא להסתפר
בימי הספירה עד יום ל"ד בעומר בבוקר, ומי
שמצטער הרבה מזקנו יכול לגלח זקנו בערב
ראש חודש אייר, אם גם זה קשה לו, יש
להקל לו לגלח הזקן כל ערב שבת לכבוד
שבת. אך טוב וראוי שלא להתגלח.

כתב הרב מרדכי אליהו זצ"ל בספרו קיצור
שולחן ערוך שלו וזה לשונו: בימים של
ספירת העומר ממעטים בשמחה, ויש נוהגים
שאיין מברכים „שהחיינו” לא על בגדים ולא